

Dollywood: geestig, ontroerend, herkenbaar

door **Margriet Prinssen**

Als de hond zijn oren spitst, dan is er iets aan de hand met het baasje. De hond van boer Arie lijkt in een diepe slaap verzonken, maar hij weet donders goed wanneer hij op moet passen. En Arie is er beroerd aan toe. Zijn gewone leventje - als loonwerker altijd aan het werk en thuis elke avond door de vrouw gekookte aardappels op tafel - wordt dramatisch doorbroken door de komst van buurman Bleek van Bleek Clinics, een centrum voor cosmetische chirurgie.

'Dollywood' is een solovoorstelling van theatermaker Servaes Nelissen, solo in alle opzichten: hij is verantwoordelijk voor de tekst; de vormgeving en het spel. Nelissen is als acteur vooral bekend van voorstellingen van Firma Rieks Swarte, Orkater en Huis aan de Amstel, maar maakte ook een aantal goed ontvangen solo's, waaronder 'De dooie hoek', 'Altijd zondag' en 'Herberts aquarium'.

Drie lagen

'Dollywood' is opgebouwd uit drie lagen: de eerste laag is die van de documentairefilm maker die teruggaat naar zijn dorp om te kijken hoe het moderne leven zich verhoudt tot de traditionele normen en waarden van het platteland. De tweede laag is die van de strijd tussen boer Arie en Bleek Clinics. En de derde laag wordt gevormd door de verwickelingen bij de plaatselijke toneelvereniging. Met veel vernuft weet Nelissen de verschillende lijnen aan elkaar te monteren waarbij hij alle rollen zelf speelt en moeiteloos schakelt van documentairemaker naar boer en van toneelregisseur naar meneer Bleek. 'Dollywood' is een reconstructie van een

uit de hand gelopen burenruzie, met een knipoog naar programma's als die van Frans Bromet over conflicten tussen burens of de Rijdende Rechter.

'Met veel vernuft weet Nelissen de verschillende lijnen aan elkaar te monteren waarbij hij alle rollen zelf speelt en moeiteloos schakelt'

Met behulp van een eenvoudige videocamera weet Nelissen inventief de verschillende werelden te visualiseren. Poppen - hij heeft veel met poppen gewerkt vroeger - spelen de hoofdrol in de scènes bij de toneelvereniging en ook daar toont Nelissen zijn meesterschap.

Zoals in de scène waarin de hond, een schaaachtig mormel maar wel een aandoenlijk mormel, uiteraard door Nelissen zelf gemanipuleerd, zijn oren spitst. De teksten zijn venijnig en zitten dicht op de huid van de tijd: of het nu gaat om het gevaar van het afvoeren van liposuctievetten in een riool, de huwelijks crisis tussen boer Arie en zijn vrouw ('ze wil geen aardappelen meer koken, alles moet anders'), of het toneelwereldje.

Indirect haalt Nelissen haalt nog even uit naar de subsidiënten die zijn aanvraag niet gehonoreerd hebben zodat hij de voorstelling geheel en al op eigen risico heeft gemaakt.

Zeer aanbevolen: 'Dollywood' is geestig, ontroerend, herkenbaar en volstrekt eigen.
